



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

25. Missiones in confinia Bungi & mira probitas duarum insularum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

25.
Missiones in
confinia
Bangii & mi-
ra probitas
duarum in-
sularum.

Iam à Turriano ex Bungo missi primum Facatam venerunt Cigugen-
sis Regni ciuitatem, inde ad insulas Firandi, & beatum se quisque du-
cebat cui Apostolici illius ministerij fors obtigisset. De qua scribit ex
iis non nemo, vel vna itinerum habita ratione, sanctum senem Turria-
num euntes salutasse velut vltimum complectentem, redeuntes verò
tanquam à mortuis rediuiuos, tot erant & tantis periculis confita à fa-
me, à frigore, à latrocinijs, à submersionibus aquarum, præcipitijs,
& immanitate Bonziorum; transmittendæ media hyeme umbilico tenus
palustres lacunæ; superandi montes sepulti niuibus, iisdemque viam fal-
laci planitie mentitis; cadendum identidem in syrtes earum præruptas;
exigendi sine cibo dies, solo agrestes quoque radices negante, pera-
granda grassationibus, Bonzijs, Ethnicis, hoc est feris hostibus plena,
& infesta, priusquam ad loca veniretur Christianis populis habitata,
quæ vbi attigerant, ad eorum aspectum, exhausti laboris euanesce-
bat omnis memoria, longis enim procul supplicantium ordinibus ob-
uiam precedebant, & præsentem concentum gaudio affluente ver-
tebant in lachrymas, passisque brachijs circumfusi videbantur An-
gelos de cælo suo quisque pectore condere, Patrem ante omnia in
templum, quantum poterat ornatu exultum deducebant vt saluaret
Deum, & matrem Virginem, quod item in more habebant, cum adue-
nis omnibus Christianis. Contentiones porrò de præbendo Patri hospiti-
tio non erant sedatu faciles, suam quisque domum confidebat fore san-
ctam illo hospite, & felicem; in discessu vero post diuturnam quoque
commorationem, non dico pecunias, sed ne gratias quidem agentem sus-
tinebant, aiebantque se facturos impiè si pro factis in eum sumptibus
mercedem acciperent, à quo essent in Christo geniti; sic vices conso-
lationis, & ærumnarum Deus famulis suis, semper bonus, semper
prouidus alternabat. Funao Facatam F. Ludouic. Almeida Iunio dis-
cessit, anno 1561. illic decem & octo dierum breui mora, septuagin-
ta Ethnicos Baptismo expiauit, inter quos Bonzius & senex, & valde
literatus, sectæ suæ interpret, & Regi Amangucciano à concionibus.
Opus fuit dierum octo expugnatio restitantis; disputando tum suas
propositiones, tum Almeida responsa notabat fideliter, retractabat
domi per otium, expendebat ad principia tranquillæ rationis, non al-
tercandi libidine, sed veri studio: die tandem octauo, discussis penitus
quæstionum omnium nebulis, cum octodecim alijs Christo nomen de-
dit. Ibidem Almeida pro indulta sibi diuinitus sanationum prodigio-
sorum virtute mirabili, pperam toto corpore leprosum, triduo sic cu-
rauit vt nulla in eo morbi restarent vestigia; quendam præterea doloris
impatientia quo transfigi caput sentiebat, ventrem more Iaponum iam
sibi secturum, vt qui cruciatibus non posset; vita se semel absolueret,
ambos verò antea Ethnicos sanatione fecit Christianos. Inde sub exi-
tum Iunij traiecit Tueuchimam, solis habitatam Christianis numero
quingentis, quos probi pastoris officio regebat, qui lupus olim iis fue-
rat,

rat,

rar, traductus nempe ad Christum Bonzius, moxque in diuinis, concionibus & exemplo, intelligendi magister egregius, & agendi. Iucundissimè leguntur, & peculiari motu pietatis quæ scribit Almeida, de innocentia incolarum angustæ illius insulæ & alterius similis nomine Ichiceuchi (quæ Antonij, de quo iam sæpiùs nobilis Christiani paterna sunt ditio,) Angelorum insulas nominat, ob morum candorem, orandi frequentiam, alacritatem in operibus Christianis, mutuamque inter se beneuolentiam, velut vnã Christi familiam, Patre vno Deo efficerent, fluebat iis dici bona pars in sacris ædibus, & precatione, brachijs ante Crucifixi effigiem expansis, dum eius meditantur, & ambiunt crucem, octingentos Ichiceuchi habuit Christianos, in iis pueros ferè centum, pietate nusquam alibi tam inusitata; statuarum instar, atque vt literæ loquuntur, extra se positi, attendebant seni à quo docebantur; ea modestia, eoque in diuinis affectu, quibus castigatior & liquidior non deberet à Religiosissimis tyronibus exigi: solitarios vtraque in insula secessus aliquot incolabant, olim ex Bonzijs, Christiani, in contemplatione vitæ Christi, & domando corpore strenui, sed omnium erat hospitalitatis erga peregrinos gratia singularis, summa laude in omnem diffusa Iaponiam: frequentabantur ex longinquo à multis partim vt eorum adirent sacras ædes, partim vt pijs iuuarentur & reficerentur colloquijs, supplicantium instructa serie aduentantibus occurrebant, & comitabantur ante omnia in templum ad precandum, post designabantur hospitia commoda, & quandiu moram in iis traherent suggereretur mensa gratuita & lauta; dabantur equi, & focij, & viarum duces quocumque vellent; nauisque demum in discessu cum necessario ad patriam vsque viatico, & hæc non alia nisi quam sperabant à Deo mercede; fronte verò ita exporrecta vt si beneficium acciperent, non darent: si quem autem pudor in reiicienda horum officiorum largitate fecisset pertinacior, negabant hunc esse Christianum, libuit interdum mercatoribus Lusitanis eo ire, quod tribus paulò plus abessent leucis, & verecundati seipsos iam non iidem ab iis redire, & quidem nonnulli proiectæ antea probitatis, religiosæ vitæ desiderio incensi. Et hæc omnia pretium operæ à P. Villela in huius vineæ plantatione prosperè fundatæ, continuis exin de caelo imbribus à Deo insulæ. Profectus inde Almeida Xifcum, Iram, Casungam adiit, & finitimos pagos, nouasque in iis Ecclesias condidit. At longè aliter actum est Firandi; negauit tyrannus Christi hostis extruendi templi facultatem, etsi constitutum est eius ingratijs, domum enim suam Christianus diues, publico Christianorum dedit, vt Deo sacra in templum fieret: in ea ethnicos quinquaginta, post secretam institutionem, diuinis aquis lauit Almeida, in iisque Principem, haud inferiorem Antonio, ac vt festa aliqua pietatis celebratione, virtutem fidelium recrearet, quando in vrbe non licebat, saltem extra portum id præstitit in nauì Præfecti Lusitani cultu magnifico superba, vbi elegantem quam secum tulerat Deiparæ tabulam venerationi proposuit, exciuitque ad eius adorationem Christianos omnes Firandenses qui diem illum Laurentio Martyri dicatum miris cumulauere lætitijs.